Gheorghe Rogoz

Pasomii

- pledoarie pentru ilogic –

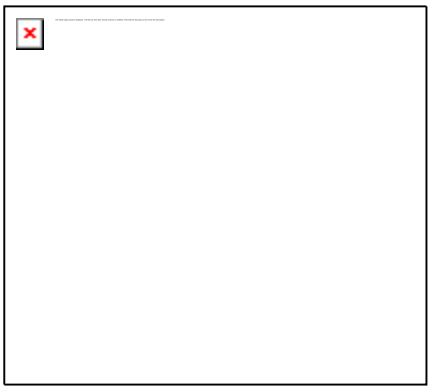

Roo îşi manifestase nemulţumirea pe faţă, reproşând Consiliului de Conducere al Părinţilor superficialitatea concluziilor privind particularităţile aparte ale evenimentelor care au avut loc în cele câteva ore de când se aflau în zona acestui asteroid, înregistrat cu nr. 729-35-BX.

Apărut la început pe ecranele unilocatoarelor spaţiale ca o mică planetă, catalogat apoi de radiocoptere drept potenţial meteorit uriaş, s-a dovedit a fi de fapt un simplu asteroid.

Ciudăţeniile nu s-au oprit însă aici.

Suprafaţa acestuia, vizibil de accidentată, s-a dovedit a fi vâscoasă, în urma sondajelor sonice, pentru ca apoi să se constate că este deosebit de dură.

Aparatura de bord nu mai era eficientă. Absolut toate datele furnizate despre asteroid se dovedeau a fi false după o nouă verificare. Dacă se repeta verificarea, rezultau alte date, diferite de primele două. Ca urmare era imposibil de luat vre-o decizie, fără riscul de a greşi.

Neputându-se baza pe aparatura de bord, Consiliul a decis trimiterea unei sonde mobile pe asteroid.

Au avut o nouă surpriză neplăcută. Sistemul integrat de protecţie al navei, prevăzut pentru a asigura prioritate absolută securităţii navei şi membrilor acesteia, a blocat orice iniţiativă. Se găseau în situaţia incredibilă de a nu putea acţiona în nici un fel. Erau ca într-o capcană, închişi de propriile lor sisteme de protecţie. Mai mult, după ce primele date culese au arătat un nivel radioactiv şi toxic nul, acum erau luate automat măsuri de protecţie radioactivă de gardul 9, ceea ce îi exasperaseră şi mai mult.

Roo se zbătuse inutil să obţină aprobarea de a încerca să părăsească el singur nava, pentru cercetări directe, folosind doar modulul globular autonom; prevăzut cu sistem gravific de deplasare, se baza şi pe interferenţa cu liniile de forţă ale asteroidului. I s-a interzis însă ferm plecarea.

Neavând ce face, a reverificat toate datele, obţinând din nou rezultate aberante. A revizuit apoi împreună cu astro-fizicianul Pee, pentru orice eventualitate, computerul sistemic central; totul era în ordine, dar mereu, la alte verificări, alte rezultate apăreau

obsedant. În paralel Consiliul încerca să găsească explicația fenomenului şi soluții de a ieşi din impas. Concluziile ordinatoarelor erau acum demoralizante: deşi era un singur asteroid, ele „vedeau" mai multe. Nu puteau sugera nici o decizie şi sugerau părăsirea zonei.

Cu capul plecat, Roo a scrâşnit din cioc şi a revenit pe una din confortabilele crengi din cuibul de repaos de lângă camera de comandă. Simțea nevoia să discute cu cineva. Ca şi cum i-ar fi ghicit gândurile, din coridorul central, îşi făcu apariția, planând uşor, doctorița Lii. Tânără, de o frumusețe aparte, cu o ținută desăvârşită, deşi în penajul de lucru, căsătorită cu Pee de puțin timp, era cu puțin mai în vârsta ca Roo, care tocmai împlinise 120 de ani. Îl simpatizase încă de la început şi îl sprijinise în mai multe rânduri, inclusiv după accidentul de pe Marte, când, datorită entuziasmului lui Roo, soțul său Pee era să sufere un grav accident. Lii fusese de față, la Consiliu, dar analizase cu un deosebit discernământ situația şi se abținuse să spună ceva grav contra lui. A analizat totul cu un profund realism, trecând peste orice resentiment subiectiv.

Se aşeză lângă el şi alese poziția de repaos activ, care-i permitea o intensificare a circulației cerebrale şi diminuarea la minim a alimentării celorlalte zone ale corpului. Încercă să-l tempereze.

-Calmează-te. Şi ei sunt depăşiți de evenimente.

-Nu înțeleg nimic. Datele culese, prin diferite sisteme, prelucrate individual, în mod repetat, dau rezultate contradictorii, fără nici cea mai mică legătură logică între ele. Computerele sunt bune, dar rezultatele imposibile. Tot ce obținem la o prelucrare distinctă, este anulat la prima verificare de rutină. Sunt ilogice.

-Ilogismul intervine doar când sunt prelucrate datele despre asteroid ?

-Da. Şi nu văd explicația. Care este realitatea, pentru că trebuie să fie una? Ce ştim, ştim cu adevărat ? Dar ce nu ştim ?

-În arhivele despre oameni se spune că un predecesor al lor afirmase că „ştim că nu ştim nimic", iar altul completase că „nici atât nu ştim". Seamănă mult cu situația noastră.

-Chiar prea mult. Dar orice efect are o cauză, iar noi avem acum doar multe efecte, fără cauze aparente.

-Noi ce constatăm ? Efectul sau cauza ? Încerc să găsesc o explicație rațională, logică. Există o legătură între ele ?

-Te urmăresc cu greu. Ce vrei să spui ?

-Cauza suntem noi. Refuzăm să ne adaptăm efectelor înlănțuite. Considerentele de la care plecăm ar trebui modificate, introducând parametrii aleatori ai unui efect variabil. O realitate multiplă a sistemului cauză-efect. Ar trebui să acceptăm totul, fără rezerve, aşa cum apare.

-Pe ce bază am putea lua apoi decizii logice ?

-Nu înțelegi ? Orice am face, rezultatul, ca efect, nu va urma logica decizie-cauză-efect scontat; el poate fi oricare, într-o cvasi-infinitate probabilistică.

-Dar aceasta desfide orice gândire rațională.

-Şi nu acesta este cazul cu logica noastră? Dar tot ea ar presupune că ideea de „logic" impune şi o noțiune de „ilogic". Noi am crescut numai sub dominația logicului, iar

ilogicul a fost tratat ca o idee pur teoretică, fără aplicabilitate practică. Chiar şi antagonismul logic-ilogic, promovat de noi, are la bază o fundamentare logică, negând practic posibilitatea de existență a ilogicului. Principiul sta şi la baza computerelor.

-Ce vrei să spui de fapt ?

-De ce nu crezi că acum avem de a face cu un proces absolut ilogic, care are la bază criterii de aceeaşi natură.

-Deci, din punctul nostru logic de vedere, se conduce după... nici un criteriu. . . Greu de crezut şi de acceptat.

-Noi înțelegem mai greu, dar oamenii l-au practicat. Aşa au creat, când nu mai era nimic de creat. . . şi au pierdut când se mai putea crea, mai ales în privința propriei lor existențe.

-Realist vorbind, involuției lor le datorăm evoluția noastră. Luptele ce au urmat după ce ne-au distrus practic codul genetic prin groaznicele mutații om-animal-pasăre, nu pot fi uitate aşa uşor.

-Dacă te referi la genocidul săvârşit de castele „codatelor", ai dreptate. Totuşi, agresivitatea ieşită din comun a mutanților animali i-a determinat pe oameni să urgenteze mutațiile om-pasăre, ce stau la originea noastră. Avem strămoşi comuni, păsări-oameni, care nu erau departe de oamenii-animale. Trăsăturile umane s-au atrofiat şi ei au degenerat, dar nu trebuie să subapreciem rolul lor şi să devenim exclusivişti.

-Au avut dramul acela inteligență şi de nebunie care ne este străin nouă în această dualitate.

-Într-adevăr, să cumulezi la o singură specie toate calitățile celorlalte specii, fie ele păsări, insecte, om sau animale, să le perfecționezi prin amplificarea adaptabilității naturale forțate şi să şi reuşeşti, chiar parțial, a fost o performanță, apreciată aşa de unii, dar crimă, de alții. Doar aşa am putut ajunge noi cei mai perfecți de pe Terra, iar ei să se autodistrugă.

-Iar acum, cu toată perfecțiunea, suntem incapabili să ne adaptăm unui proces aleatoriu. Înțelegi! Nu găsim soluția pentru că suntem incapabili de aşa ceva. Nu înțelegem ceva ce există totuşi. Avem în față o nouă realitate, o nouă lume, un câmp de cercetare care poate revoluționa cunoştințele noastre despre materie şi viață, noi legi sau „i-legi", cum vrei să le spui, care aşteaptă să fie descoperite, iar Părinții discută şi vor decide probabil să renunțe.

-O soluție trebuie să existe totuşi.

-Probabil, dar care ? O simt, dar nu o găsesc.

-Ceva care să nu țină cont de logic; deci nu computere, nu sesizoare. . .

-De acord. Poate nici gândirea noastră, închistată de precepte logice, analitice. . . Ar rămâne percepția senzorială şi parpsi. Asta este. Vom trece dintr-o percepție în alta, fără conştientizarea stimulilor, ci doar a efectului remanent al percepției. Este greu, dar am putea reuşi.

-Va trebui să reluăm toate înregistrările şi să acumulăm un volum cât mai mare de date noi.

-Acest asteroid poartă cu sine un mesaj pe care trebuie să îl descifrăm.

-Posibil şi probabil. Poate fi un mesaj concret, sau un „non-mesaj”, sugestiv. Trebuie să cugetăm şi puțin ilogic, când vorbim despre el, nu-i aşa ? Pot fi, pur şi simplu, aberații aleatoare ale unei alte forme de organizare a materiei sau energiei. . .

-Perfect. Posibil şi imposibil, totodată. Orice percepție cu aparatura navei este deformată, duce la autoblocări şi la măsuri de protecție ce ne protejează pe noi, limitându-ne posibilitățile de acțiune. Le vom evita.

-Telepatic nu am sesizat nici un semnal. Asta însemna că nu există forme de viață pe acest asteroid.

-Mesajul ar putea fi înregistrat în structura asteroidului. . .

-Sau în însă-şi existența lui. . . .

-Vrei să le comunici ceva Părinților ?

-Nu încă. Nu avem argumente logice. Nu mă vor asculta până la capăt şi ar putea să îmi interzică accesul la rețea. La tine am putea lucra nestingheriți o perioadă ?

-Da, nu am nici un bolnav în rezerve, iar accesul, la orice date noi, îl am nelimitat. Sunt sigură că şi Pee va fi de acord cu noi; ne poate ajuta mult. Să mergem.

*

-Ați identificat urme de viață ? se interesă Lii.

-Nu, nu în această accepțiune, răspunse Roo. Ce poate avea o infinitate de forme, fără a avea vreuna de bază ? Ce poate fi orice, oricând, fără a fi şi a rămâne ceva ? Ce poate exista, fără să ştim cum ? Nu, nu îți pot răspunde. Poate fi viață, materie amorfă, energie reversibilă, sau orice altceva, ceva ce nu cunoaştem, ceva ce nu vrea să fie ce vrem noi, sau ce stabilim noi că este; uneori este contrariul, alteori cu totul altceva.

-A încercat să intre în contact cu noi ?

-Nu.

-Agresivitate ?

-Nu, sau într-un fel da. Ne-a pus în imposibilitate şi incapacitate de a lua o decizie şi ne-a creat o stare de nesiguranță şi incertitudine, care, agravată, poate avea consecințe nefaste.

-Ați încercat să-l amenințați, ca să obțineți o eventuală reacție de apărare ?

-Da, dar fără rezultat, dat fiind că nu ne putem baza pe înregistrările sistemelor de bord. Schimbarea datelor a fost normală, fără un sens clar, care să denote că ar fi un răspuns la acțiunile noastre.

-Devine groaznică senzația aceasta de incapacitate de a acționa, sau de a înțelege ceva. Va trebui sa facem toți un control ”psi” pentru întărirea adaptabilității protective la interacțiuni străine. Am trecut prin situații mai periculoase. dar ne cunoşteam duşmanul. Ceva necunoscut, lipsit în aparență de agresivitate, poate deveni periculos dacă nu îl înțelegi. Îmi dau seama acum că una dintre cele mai periculoase şi sigure arme, chiar dacă nu acționează direct, rapid, este incertitudinea; nesiguranța privind propriile tale capacități de a acționa, de a raționa, pe care ne-o provoacă „Aster” ne poate fi fatală. Poate au dreptate cei care susțin că ar trebui să ne retragem, pentru siguranță, lăsând doar un modul de supraveghere a evoluției sau involuției lui „Aster”. Ar fi bine să rămână şi cineva pentru aprofundarea studiului, totuți.

-După câte te cunosc, te-ai oferi primul voluntar.

-Desigur. Am un sentiment ciudat că sunt „legat şi acceptat” de el. Este absurd ce spun, dar nu-i port ranchiună pentru tot ce ne face. Dacă aş fi copil, m-aş distra; ar fi ca o jucărie preferată.

-Înlocuieşti raţiunea cu sentimentele. Ce savant mai eşti ?

-Poate suntem pionierii unei lumi noi, a unor ştiinţe „sentimentale”, dincolo şi de cele paranormale, care, ai văzut, nu au dat rezultate concrete.

-Sper că Pee a reuşit să-i convingă pe Părinţi de necesitatea continuării cercetărilor şi a unei noi discuţii cu noi. Am unele reţineri, dar voi sprijini ideea ta. Să nu-i lăsăm să ne aştepte, dacă sunt de acord.

-Dacă nu, stăm acolo până ne ascultă.

*

Nu a fost uşor, dar au acceptat; un singur experiment, limitat în timp, cu dublă posibilitate de comandă a modulului şi o intensă pregătire psiho-motrice prealabilă a lui Roo.

O primă încercare de a lansa modulul a eşuat. Sistemul central de comandă a blocat plecarea. Motivul : pericol major, datorat unor câmpuri gravifice difuze de antimaterie.

O nouă pregătire şi un nou eşec, sub o altă motivaţie majoră.

O a treia lansare a fost blocată din start, dat fiind incompatibilitatea primelor doua rezultate obţinute şi necesitatea reverificării rezultatelor contradictorii.

Orice ar fi făcut, nu puteau obţine o succesiune de informaţii care să reziste la verificări.

Soluţia a găsit-o Roo. Părinţii doreau să părăsească asteroidul. De acord, dar nu definitiv. Nava urma să părăsească zona, să iasă din câmpul de acţiune al asteroidului şi să se plaseze pe o traiectorie paralelă cu a acestuia, unde aparatura de bord să funcţioneze normal. Ca urmare, modulul putea fi lansat.

Totul a decurs perfect, până în momentul „asterizării”. Câteva clipe, nimeni nu şi-a putut reveni, privind la ecranele goale; fără nici cea mai mică urmă de explozie, modulul şi asteroidul au dispărut fără urmă. Uluiţi priveau ecranul gol. Acolo unde anterior s-au aflat două obiecte, un asteroid şi o navetă, domnea acum vidul. Nu mai era vorba acum de o informaţie eronată, totul la bord funcţionând normal. Dispariţia era şi materială, nu numai vizuală, ca urmare a unui eventual fenomen de deviaţie fotonică cu efecte în domeniul invizibilului.

Stupefacţiei i-a urmat panica, iar acesteia, din nou stupefacţia.

Computerul central a afişat un lucru aparent iraţional, dar care se verifica în aceiaşi parametrii: deşi nu revenise, modulul şi Roo se aflau pe navă. Informaţia a fost reconfirmată de două ori. Se preciza clar că modulul nu a revenit, dar se afla pe navă, deşi plecase. Nu existau explicaţii plauzibile.

*

În următoarele zile Lii şi Pee s-au ocupat intens de recuperarea lui Roo, care acuza amnezii parţiale şi prezenta unele incoerenţe în gândire. Sub aspect clinic era în afara oricărui pericol; îşi revenea treptat.

-V-am mai spus că nu am alte detalii. Pur şi simplu, în momentul în care am plasat modulul pe asteroid, m-am trezit că mă aflu, de fapt, pe navă. Înțelegeți ? Ca şi cum aş fi „depus” modulul pe navă. Nu există o ruptură între cele două momente. Asteroidul nu a mai existat din momentul în care l-am atins. De fapt poate nici nu l-am atins, modulul aflându-se pe navă. Ați văzut şi voi. Concluzii nu pot trage. Am doar impresii neclare.

-Orice concluzie ține de domeniul irealului.

-Da Pee, dar trebuie să existe şi una corectă, care să „lege” evenimentele.

-M-am gândit mult Roo, murmură Lii. Simt că se cristalizează unele idei, neclare însă.

-Țin de raționamente logice sau nu ?

-Să spunem: o variantă ilogică logică.

-Aşa ceva nu există, interveni Pee.

-Eu şi Roo am mai discutat; ar fi posibil. Prin raționament ajungi la o soluție posibilă, ilogică, deci conformă cu principiul după care s-a condus „Aster”.

-Mă faci curios. Să o auzim.

-„Aster” este nava, sau invers, cum vreți voi.

-Ai înnebunit şi tu, iar eu nu mai am mult.

-Ascult-o Pee. Este o intuiție uimitoare, nu departe de adevăr. Cred că este începutul soluției. Prin ea se pot explica multe lucruri.

-Eu tot nu înțeleg.

-După ce elimini toate variantele posibile, imposibilul rămas devine posibil, spunea cineva. Lee a avut sclipirea intuiției, dar după experiment se pare că eu dețin acum mai multe informații în subconştient. Nu mă întreba de unde. Doar le „ştiu” acum. ”Aster”a fost un mesaj; un mesaj al civilizației umane, care ne-a creat, la origini, pe noi. A fost poate o ultimă încercare de a-şi perfecționa propriile creații, respectiv pe noi, cei care i-am dezavuat, i-am considerat tot mai inferiori şi, indirect am contribuit la dispariția lor, în loc să îi ajutăm. Consider-o cum vrei : mesaj, atenționare, sfat, dorință de mai bine. . . Oricare este valabil. I-am subapreciat, iar ei au acceeptat conştienți acest lucru; sacrificiul părinților pentru copii.

-Dar ce scop are totul ? Nu văd elementul esențial: utilitatea.

-Dacă vrei, o vei înțelege. Nu-i aşa Lii ?

-Sigur. Încearcă să mă urmăreşti, fără prejudecăți. Ne-au dovedit că imaginea de perfecțiune, pe care ne-am cret-o singuri despre noi, deşi are o largă bază reală, este în final falsă. Ne-au demonstrat cât de vulnerabili şi de inadaptați suntem la evenimente ce ies din domeniul nostru de cunoaştere. Ne-au arătat că am greşit atunci când, în dorința noastră de perfecțiune şi pentru a evita erorile comise de oameni anterior, strămoşii noştri ”opas” au eliminat sistematic, pe toate căile posibile, inclusiv genetice, particularitățile umane considerate „aberații ilogice”.

-Gândim la fel şi intuiesc de ce Lii. Am devenit aproape perfecți, fără să ne dăm seama că perfecțiunea aceasta se apropie mai mult de cea a sistemelor cibernetice, reducându-ne, de fapt, capacitățile globale de adaptabilitate.

-Noi suntem conştienți acum de acest lucru; poate şi Pee. Dar cum să îi determinăm pe ceilalți, nu numai pe Părinții, să înțeleagă ? Ce putem face noi, fără dovezi clare, mai mult în baza unor supoziții, acum când a dispărut şi „Aster" ?

-Puțin, chiar foarte puțin. Dar suficient, probabil. Nu va fi nevoie decât de impulsul inițial. Cei care l-au „programat" pe „Aster" au făcut-o în locul nostru.

-Nu înțeleg raționamentul tău şi cu atât mai puțin pe al lor.

-Să ne întoarcem puțin în timp. Decizia umanilor a fost luată în momentul în care au luat cunoştință de încercările străbunilor noştri, secrete inițial, de a extirpa din moştenirea genetică a „opas" unele trăsături umane, considerate nocive. În perioada respectivă, inferioritatea rasei umane devenea tot mai evidentă. Prin intuiția şi imaginația lor ieşită din comun, oamenii au prevăzut evoluția rasei „opas" şi drumul spre perfecțiune al „pasomilor", cu finalitatea „închisă" a evoluției.

-Şi atunci au decis să-i ajute. . .

-Într-un fel. Au mizat pe faptul că anumite gene pot acționa după una sau mai multe generații, sau la anumiți stimuli. Trăsăturile genetice puse în pericol de experimentele „opas" au fost concentrate într-o informație genetică comună, urmând ca ele să apară la timpul potrivit, după anumite perioade sau generații şi la impactul unor stimuli, cum este cazul la noi.

-Deci „Aster"ar fi fost o latură a acestui proces?.

-Da, iar noi, generația vizată.

-Crezi că „Aster" a fost doar un mesaj-stimul ? Complexitatea lui. . .

-Ceva mai mult. Pe lângă mesaj, el a cuprins şi un volum imens de informații, care se adresau subconştientului nostru. Treptat, tot mai mulți îşi vor da seama. Fiecare, la rândul lui devine „emițătorul" unui asemenea mesaj, deblocând informațiile din subconştientul celorlalți. Va fi ca o reacție în lanț de declanşare a procesului genetic latent.

-Revenind la „Aster", cum pot fi explicate anomaliile înregistrate de aparate şi chiar percepute de unii dintre noi ?

-Asteroidul a fost o formă de energie informatică de bază, protejată de un câmp de forță dinamic, continuu şi aleatoriu. Aceasta putea lua forma oricărei informații, în funcție de intensitatea stimulului exterior: material, radio, microparticule, fotonic, gravific, etc. În funcție de cel, sau cei, care îl „agresau" sau studiau, informațiile erau emise diferențiat, în raport de „matrițele" mecaniciste sau cognitive ale acestora. Pentru noi, oamenii au schimbat doar parametrii, impunând ca principiu de bază „ilogicul nedeterminat", nu numai pe cel primar simplist, al negării cauzei şi efectului.

-Dar dispariția ?

-A fost doar un schimb de informații. Informația există şi poate fi plasată oriunde şi oricând, în funcție de cel care o va recepta. Energia „Aster"a intrat la un moment dat, evolutiv, în rezonanță cu noi, determinând toate evenimentele cunoscute. Ea trebuia să aibă şi o finalitate, care a coincis cu momentul acțiunii directe, respectiv a contactului cu el, realizat de mine, în modul. Noi cei din navă eram purtătorii informației şi deci şi finalitatea a avut loc tot pe navă. Noi vedeam ceea ce credeam că vedem.

-Toate astea înseamnă că acum, în subconştient, noi nu mai suntem aceiaşi ?

-Da şi nu. Lii ți-ar putea da mai multe detalii; este domeniul ei. În principiu, am rămas tot noi, dar peste, sau în sistemul nostru de gândire, s-au suprapus elementele unui alt sistem, perfect compatibil, dat fiind originile comune.

-Dar Părinții ?

-Nu pot să-mi dau seama în ce limite vor fi influențați. Presupun că oamenii s-au gândit şi la evitarea unor conflicte între generații, asigurând uniformizarea tranziției.

-Dacă oamenii au fost atât de prevăzători înseamnă că nu au mers doar pe o variantă, care putea eşua. Există, sau vor mai apare şi alte evenimente gen ”Aster”. . .

-Cu siguranță că ar trebui să existe şi alți stimuli psiho-genetici. Va trebui să îi depistăm şi să îi studiem, înainte de o eventuală distrugere a lor. Ne va ajuta poate subconştientul. Noi nu stăpânim prea bine procesul de transmitere şi conservare a informației pe suport pur energetic.

-Noi nu suntem la capătul evoluției; poate vor rămâne unii stimuli accesibili doar generațiilor viitoare. . .

-Tot ce se poate. Acesta este un prim pas de a-i înțelege mai bine şi de a ne apropia de cei care au fost oamenii.

-Să sperăm că nu prea mult, nu renunță Pee.

-De ce nu. Mă gândeam că în societatea noastră, acum când conflictele deschise au dispărut, am putea recrea rasa oamenilor; în rezervații protejate, desigur, unde i-am putea controla mai uşor.

-Oameni ?! Sunt prea sensibili la factorii externi, pe de o parte, iar pe de alta nu trebuie să uităm că ei au fost la originea lui „Aster”. Iraționali cum erau, vă dați seama unde ar putea ajunge cu noile noastre tehnologii. . .

-Eşti prea pesimist Pee, interveni Lii. Nu uita că ei nu ne-au vrut răul. Ei au fost discipolii care s-au ridicat deasupra Creatorului. Creatorul ne-a vrut separați, ei au vrut o ființă rațională unică.

-Oricât au greşit, avem o datorie față de ei şi de urmaşii noştri. Riscurile ? Orice existență presupune un risc, mai mare sau mai mic. Totuşi avem garanția că legile evoluției generalizate nu permit o involuție spre oameni.

-Mă gândeam la altă variantă, nu să trăiască printre noi. Să-i lăsăm să populeze din nou planeta Verde. Ultima expediție a transmis o serie de date interesante.. Nu au putut fi interpretate clar. Cu „logica” lor ciudată noii oamenii s-ar putea adapta.

-Chiar vrei serios să recreem un om ilogic? Oare merită?

-Poate da...

© Copyright Gheorghe Rogoz

Articol preluat de pe site-ul SFera Online [**www.sferaonline.ro**].

SFera Online v 2.1 - arte vizuale si literatura de anticipatie

Toate drepturile rezervate. Copyright (c) 2001 - 2010 SFera Online